

การแวะเยี่ยมเยือนของหมาป่าตัวน้อย

2|3

ในวันอาทิตย์หมาป่าตัวน้อยค่อยๆ ย่องเข้าไปในบ้านเด็ก ซึ่งขณะนั้นกำลังปลดคน หมาป่าตัวน้อยนั้นก็ได้หยุดดมกลิ่นตามลูกแก้วสีแดง สีฟ้า และสีเหลือง นอกจากนั้นมันก็ยังดมกลิ่นเจ้าแพะที่ทำจากไม้ พร้อมทั้งคิดในใจว่า “ฉันจะพักอยู่ที่นี้แหละ”

4|5

ที่นี้มันยังคงค้นพบหอคอยที่ทำจากอิฐบล็อก แล้วหมาป่าตัวน้อยก็ยังปีนขึ้นไปบนหอคอยนั้น ... โครม! หอคอยก็ถล่มลง พร้อมด้วยเจ้าหมาน้อยก็กลิ้งตกลงมากองอยู่ที่พื้น! มันก็ค่อยๆ คลานเข้าไปซุกตัวในรองเท้าที่ใช้ใส่ในบ้านที่แสนจะนุ่มสบาย แล้วผลอกลับไป

6|7

ในตอนเช้าวันจันทร์ เจ้าหมาป่าตัวน้อยก็สะดุ้งตกใจตื่น เพราะเสียงดังของเด็กๆ มันก็รีบกระโจนเข้าไปหมอบตัวซ่อนอยู่ใต้ตู้ รองเท้าที่ใช้ใส่ในบ้านของเด็กๆ และรองเท้าผ้าใบสีฟ้าคู่ใหญ่ของนางซอนย่า ก็ก้าวผ่านไป

8|9

หมาป่าตัวน้อยก็ได้ยินเสียงหัวเราะของเด็กๆ มันก็ค่อยๆ คลานอย่างระมัดระวังออกมาจากใต้ตู้เด็กๆ กำลังเล่นดนตรี เด็กพวกนั้นยังกระโดดเต้นรำและร้องเพลงที่เกี่ยวกับแพะไปพร้อมกันอย่างสนุกสนาน

10|11

พอตอนกลางคืนเด็กๆ พวกนั้นก็หายตัวไป หมาป่าน้อยตัวนั้นก็ปีนขึ้นไปบนโต๊ะ เจ้าหมาป่าน้อยก็หยิบกระดาษพร้อมพู่กัน แล้วเริ่มทำกราวาดภาพ พร้อมกันนั้นมันก็ยังฮัมเพลงที่เกี่ยวกับแพะที่มันชอบเป็นหนักหนาไปเบาๆ

12|13

วันอังคาร ม้วนกระดาษกาวก็กลิ้งมาที่เจ้าหมาป่าน้อยซึ่งซ่อนตัวอยู่ใต้ตู้ มันก็รีบผลักกระดาษกาวม้วนนั้นกลับออกไปอย่างรวดเร็ว พอมันมองออกมาก็เห็นว่าเด็กๆ กำลังม้วนกล่องกระดาษและพันมันไปรอบๆ โต๊ะสองตัว เด็กๆ เหล่านั้นกำลังต่อเรือ

1|2|3

14 | 15

ตอนกลางคืนหมาป่าน้อยนั้นก็พยายามที่จะต่อจิ๊กซอว์ให้สำเร็จ แต่ ... อะไรกันนะที่ส่งกลิ่นหอมชวนอร่อยมาแตะจมูกมัน

16 | 17

วันพุธ หมาป่าน้อยก็ได้ยินเสียงนางซอนย่าบอกว่า “ใครกันนะที่แอบกินขนมเค้กวันเกิด?” แต่หลังจากนั้นนางก็ได้ตกแต่งหน้าเค้กนั้นใหม่ด้วยก้อนน้ำตาลรูปดอกไม้เล็กๆ ซีนใหม่ เด็กๆ ก็ทำการวาดและเขียนคำอธิษฐานต่างๆ บนธงเล็กๆ จากนั้นพวกเขา ก็ปักมันลงในเค้ก แล้วจึงร้องเพลงอวยพรวันเกิดให้กับแอนนา

18 | 19

“คืนนี้ฉันก็จะเขียนบ้าง !” หมาป่าน้อยคิดอย่างหมายมั่น จากนั้นจึงหาปากกาสีเมจิกเพื่อใช้เขียนมันทั้งเขียนทั้งวาดจนกระทั่งรุ่งเช้า วันนี้คือวันพฤหัสบดีแล้ว จู่ๆ เด็กๆ ก็เข้ามาในบ้านอย่างรวดเร็วและเสียงดัง

20 | 21

เพียงแค่ว่าประโยคเพียงประโยคเดียวเจ้าหมาป่าน้อยตัวนั้นก็รีบกระโจนเข้าไปในลิ้นชักซึ่งเปิดค้างไว้เพียงครั้งเดียว ทันใดนั้นนางซอนย่าก็เดินเข้ามา นางบ่นพึมพำว่า “เด็กๆ น่าจะเก็บของให้เป็นระเบียบมากกว่านี้นะ” จากนั้นนางก็ผลักลิ้นชักให้ปิดลง “อ๊อย!” เท้าของเจ้าหมาป่าน้อยถูกลิ้นชักหนีบ

22 | 23

โชคดีของมันที่ยังสามารถดึงเท้าออกมาได้เป็นอิสระ แล้วเจ้าหมาป่าน้อยก็ยื่นจมูกออกมาจากลิ้นชักเพียงเล็กน้อย มันเห็นแม่มดตัวเล็กกำลังปู้ผ้าคลุมโต๊ะ นักมายากลกำลังหันหัวแครอท เด็กสองคนกำลังทะเลาะแย่งหน้ากากหมาป่า เจ้าหมาป่าน้อยเห็นว่าเป็นเรื่องสนุก

1 | 2 | 3

24 | 25

ตอนกลางคืนเจ้าหมาป่าน้อยก็ต่อรางรถไฟที่ทำจากไม้ขึ้นสำเร็จแล้วก็ปล่อยให้รถไฟแล่นไปตามราง มันสร้างหอคอยหอหนึ่ง สถานีรถไฟสถานีหนึ่ง และรางไม้สำหรับเจ้าแพะ

26 | 27

วันศุกร์ เจ้าหมาป่าน้อยก็หูฟัง เมื่อได้ยินนางซอนย่าเล่านิทานเรื่องหนูน้อยหมวกแดง มันรู้สึกชอบนิทานเรื่องนี้ แต่มันไม่อยากจะได้ยินเรื่องนายพรานที่พิทพาเอาปืนผาหนาไม้ มันจึงยกเอาอุ้งเท้าทั้งสองขึ้นมาปิดหูทั้งสองข้าง

28 | 29

ตอนกลางคืนเจ้าหมาป่าน้อยก็ไปคาบหนังสือนิทานภาพวาดมาจากชั้นวางหนังสือ จากนั้นก็เริ่มต้นดูภาพเหล่านั้นเป็นเวลาานอย่างเพลิดเพลิน จากเล่มหนึ่งไปอีกเล่มหนึ่ง

30 | 31

“ทำไมวันนี้มันถึงเจียบนัก?” เจ้าหมาป่าน้อยนึกสงสัยในวันเสาร์ ทันใดนั้นก็ไม้กวาดพื้นกวาดเข้ามาได้ตู้ พร้อมกับกวาดเอาเจ้าหมาป่าน้อยออกมาจากที่ซ่อนตัวของมันด้วย สาวใช้ทำความสะอาดกล่าวขึ้นว่า “ไอ้ ช่างน่ารักจริงๆ เจ้าหมาป่าน้อย! ฉันจะวางเจ้าไว้ในรถเก็บตุ๊กตา!”

32 | 33

วันอาทิตย์เจ้าหมาป่าน้อยไม่ถูกรบกวนเลยทั้งวัน มันจึงจัดการทำตุ๊กตัวหนังสือที่แสนจะอร่อยบนเตาอาหารตุ๊กตา

34 | 35

แล้วก็เชิญเหล่าบรรดาตุ๊กตาทั้งหลาย, ตุ๊กตาสัตว์ที่ทำจากผ้า และเจ้าแพะไม้ ซึ่งตุ๊กตาเหล่านั้นเป็นตัวที่มันรู้สึกรักและชอบใจ ให้มารับประทานตุ๊กตัวร่วมกัน

1 | 2 | 3